

HOMILIA ORDENACIÓ DIACIONAL DEN SEBASTIÀ BOSCH

Catedral de Menorca 29 de juny de 2019

Avui és un dia gran per a aquesta Església de Menorca, perquè a partir d'aquest matí la nostra Diòcesi comptarà amb un nou ministre per al servei dels fidels de Menorca. És dia d'alegria i festa perquè comptarem amb una persona que, exercint el diaconat de manera permanent, contribuirà a l'anunci de l'Evangelí i l'edificació del poble de Déu.

La celebració a la festa de Sant Pere i Sant Pau ens situa davant els primers testimonis de la fe i transmissors de la bona notícia de Jesús. Seguint les seves petjades i il·luminats pel seu testimoni, també nosaltres volem proclamar que Jesús de Natzaret és "el Messies, el Fill de Déu viu".

La gràcia de l'ordenació

Per la imposició de les meves mans i la pregària consecratòria, l'Esperit Sant baixarà sobre Sebastià, l'enfortirà amb la seva gràcia i transformarà tot el seu ésser. Convé posar l'accent en aquest aspecte, perquè compreguem bé el que avui passarà. Perquè l'important no és el que el diaca pugui fer en l'Església, sinó el que és. Més enllà de les tasques i funcions que el bisbe li pugui encomanar, en Sebastià serà transformat per la gràcia de l'Esperit que ho configurarà amb Crist. No has d'oblidar mai, Sebastià, que el més important no és el que fas, sinó el que ets en l'Església: un signe de Crist que no va venir al món a ser servit sinó a servir.

El sagrament que rebràs et configurarà de manera particular amb Jesucrist, servent de Déu i servent dels homes. Sabem bé que Jesucrist fou reconegut com el servent del Senyor anunciat per Isaïes i que va entendre tota la seva vida com un servei en obediència a la voluntat del Pare. Alhora, Jesús va ser servent de tots els homes i particularment dels més pobres i humils. L'Esperit et marcarà amb el seu segell indeleble perquè actuis "in persona Christi Servi" i siguis a la nostra Església "signe sacramental específic de Crist Servent" (Ràtio fundamentalis diaconat, 5).

Les principals diaconies

La configuració del teu ésser amb Crist-Servent es manifesta en l'actitud constant de servei que ha de caracteritzar la teva vida. Són tres les diaconies o serveis que l'Església et demana (cf. LG 29).

La primera és la diaconia de la litúrgia o de santificació de l'Església, que exerciràs administrant el baptisme, la comunió i els sacramentals, però sobretot pregant amb l'Església per tot el poble de Déu.

El segon servei és l'ensenyament i predicació de l'Evangeli. El diaconat suposa el compromís oficial amb el ministeri de la Paraula. T'has d'esforçar per ajudar els fidels a llegir la Sagrada Escripura, interpretar-la i fer-la vida.

El tercer ministeri és la caritat. El diaca ha de fer seu de manera especial el servei als més pobres i als oprimits, perllongant en la seva persona l'actitud de Jesucrist, enviat a anunciar la salvació als pobres.

Signe a l'Església

Exercint el ministeri de diaca, has de ser per a tota l'Església signe de Jesucrist diaca, servent de Déu. La teva vida i les teves actituds han d'ajudar l'Església a advertir que ella està cridada a ser servidora de Déu. D'aquesta manera, portant a terme les tasques que el bisbe t'encomani, però sobretot sent signe de Crist, contribuiràs al creixement del Regne de Déu i l'edificació de tota l'Església.

He de agrair en nom d'aquesta Església teva disponibilitat per assumir aquest ministeri al que Déu t'ha cridat. Seràs una ajuda important per el meu ministeri i don gràcies a Déu per la teva persona i la teva vocació. No puc oblidar a Lidia, la teva dona, i als teus fills, que t'han acompanyat en el teu camí vocacional i en la teva formació. Per a l'Església és una riquesa comptar amb un ministre que està casat, té fills i està inserit en el món laboral. Enriqueixes a l'Església fent-li sentir les necessitats dels seus fills i, al mateix temps, fas present a l'Església enmig del món secular.

Per ser un eficaç servent de Déu hauràs de mantenir-te molt unit a l'Església i, en particular al teu bisbe. La tradició antiga vincula molt estretament el diaconat al ministeri del bisbe (cf. Hipòlit de Roma, Traditio apostolica, 5; CEC 1569), del qual ets col·laborador nat. Al costat dels altres diaques d'aquesta Església i en comunió amb els preveres, als quals estàs unit pel sagrament de l'ordre, assumeixes com a pròpia la missió que Crist va confiar a Pere i Pau i als altres apòstols.

Diaca per la missió

Avui comença per a tu una bella aventura, que és la de servir l'Església de Menorca exercint el diaconat. T'has esforçat molt per arribar fins a aquest dia, però no oblidis que la teva ordenació no és una meta, sinó el punt de partida. A partir d'avui tota la teva vida estarà al servei de la missió. Els sants que avui celebren ens recorden la necessitat d'anunciar l'Evangeli amb tota la nostra vida. L'admirable testimoni de Pere i Pau és alè constant per a nosaltres. En el prefaci de la Missa direm: "Pere instituí la primera església amb la resta d'Israel, Pau evangelitzà els altres pobles cridats a la fe. Així, per camins diversos, tots dos reuniren l'única família de Crist".

La Paraula de Déu que avui hem escoltat ens recorda una altra cosa molt important: que en l'evangelització el protagonista és sempre Déu; nosaltres som només pobres

instruments a les seves mans. És Déu qui suscita en el cor dels homes el do de la fe, perquè només el Pare del cel pot revelar que Jesús és el Fill de Déu viu; és Déu qui acompanya la tasca d'evangelitzador i el lliura dels perills (1^a i 2ª lectures) i és també Déu qui porta a terme l'acció que ha començat en nosaltres. Per això confessava amb sinceritat Pau, ja al final de la seva vida: "El Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabes de proclamar el missatge de l'evangeli, i poguessin escortar-ho tots els pagans".

Que el Senyor et doni forces per no deixar mai de proclamar el seu nom. Compta també amb l'auxili de Maria, mare dels apòstols, que acompanya l'Església quan evangelitza. I que un dia tu -i tots nosaltres- puguis dir, amb Pau: "Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel".

HOMILÍA ORDENACIÓN DIACONAL DE SEBASTIÀ BOSCH

Catedral de Menorca, 29 de junio de 2019

Hoy es un día grande para esta Iglesia de Menorca, porque a partir de esta mañana NUESTRA Diócesis contará con un nuevo ministro para el servicio de los fieles de Menorca. Es día de alegría y fiesta porque contaremos con una persona que, ejerciendo el diaconado de modo permanente, contribuirá al anuncio del Evangelio y la edificación del pueblo de Dios.

La celebración en la fiesta de San Pedro y San Pablo nos sitúa ante los primeros testigos de la fe y transmisores de la buena noticia de Jesús. Siguiendo sus huellas e iluminados por su testimonio, también nosotros queremos proclamar que Jesús de Nazaret es “el Messias, el Fill de Déu viu”.

La gracia de la ordenación

Por la imposición de mis manos y la oración consecratoria, el Espíritu Santo bajará sobre Sebastià, lo fortalecerá con su gracia y transformará todo su ser. Conviene poner el acento en este aspecto, para que comprendamos bien lo que hoy sucederá. Porque lo importante no es lo que el diácono pueda hacer en la Iglesia, sino lo que es. Más allá de las tareas y funciones que el obispo le pueda encomendar, Sebastià será transformado por la gracia del Espíritu que lo configurará con Cristo. No debes olvidar nunca, Sebastià, que lo más importante no es lo que haces, sino lo que eres en la Iglesia: un signo de Cristo que no vino al mundo a ser servido sino a servir.

El sacramento que vas a recibir te configurará de modo particular con Jesucristo, siervo de Dios y siervo de los hombres. Sabemos bien que Jesucristo se reconoció como el Siervo de Yahveh anunciado por Isaías y que entendió toda su vida como un servicio en obediencia a la voluntad del Padre. Al mismo tiempo, Jesús fue siervo de todos los hombres y particularmente de los más pobres y humildes. El Espíritu te marcará con su sello indeleble para que actúes “in persona Christi Servi” y seas en nuestra Iglesia “signo sacramental específico de Cristo Siervo” (Ratio fundamentalis diaconado, 5).

Las principales diaconías

La configuración de tu ser con Cristo-Siervo se manifiesta en la actitud constante de servicio que debe caracterizar tu vida. Son tres las diaconías o servicios que la Iglesia te pide (cf. LG 29).

La primera es la diaconía de la liturgia o de santificación de la Iglesia, que ejercerás administrando el bautismo, la comunión y los sacramentales, pero sobre todo orando con la Iglesia por todo el pueblo de Dios.

El segundo servicio es la enseñanza y predicación del Evangelio. El diaconado supone el compromiso oficial con el ministerio de la Palabra. Te debes esforzar para ayudar a los fieles a leer la Sagrada Escritura, interpretarla y hacerla vida.

El tercer ministerio es la caridad. El diácono ha de hacer suyo de manera especial el servicio a los más pobres y a los oprimidos, prolongando en su persona la actitud de Jesucristo, enviado a anunciar la salvación a los pobres.

Signo en la Iglesia

Ejerciendo el ministerio de diácono, tienes que ser para toda la Iglesia signo de Jesucristo diácono, siervo de Dios. Tu vida y tus actitudes tienen que ayudar a la Iglesia a advertir que ella está llamada a ser servidora de Dios. De esta manera, llevando a cabo las tareas que el obispo te encomiende, pero sobre todo siendo signo de Cristo contribuyes al crecimiento del Reino de Dios y la edificación de toda la Iglesia.

Debo agradecerte en nombre de esta Iglesia tu disponibilidad para asumir este ministerio al que Dios te ha llamado. Serás una importante ayuda para mi ministerio y doy gracias a Dios tu persona y tu vocación. No puedo olvidar a Lidia, tu mujer, y a tus hijos, que te han acompañado en tu camino vocacional y en tu formación. Para la Iglesia es una riqueza contar con un ministro que está casado, tiene hijos y está inserto en el mundo laboral. Enriqueces a la Iglesia haciéndole sentir las necesidades de sus hijos y, al mismo tiempo, haces presente a la Iglesia en medio del mundo secular.

Para ser un eficaz siervo de Dios tendrás que mantenerte muy unido a la Iglesia y, en particular a tu obispo. La tradición antigua vincula muy estrechamente el diaconado al ministerio del obispo (cf. Hipólito de Roma, Traditio apostolica, 5; CEC 1569), del que eres colaborador nato. Junto a los otros diáconos de esta Iglesia y en comunión con los presbíteros, a los que estás unido por el sacramento del orden, asumes como propia la misión que Cristo confió a Pedro y Pablo y a los demás apóstoles.

Diácono por la misión

Hoy comienza para ti una hermosa aventura, que es la de servir a la Iglesia de Menorca ejerciendo el diaconado. Te has esforzado mucho por llegar hasta este día, pero no olvides que tu ordenación no es una meta, sino el punto de partida. A partir de hoy toda tu vida estará al servicio de la misión. Los santos que hoy celebramos nos recuerdan la necesidad de anunciar el Evangelio con toda nuestra vida. El admirable testimonio de Pedro y Pablo es aliento constante para nosotros. En el prefacio de la Misa diremos: “Pere instituí la primera església amb la resta d’Israel, Pau evangelitzà els altres pobles cridats a la fe. Així, per camins diversos, tots dos reuniren l’única família de Crist”.

La Palabra de Dios que hoy hemos escuchado nos recuerda otra cosa muy importante: que en la evangelización el protagonista es siempre Dios; nosotros somos sólo pobres instrumentos en sus manos. Es Dios quien suscita en el corazón de los hombres el don de la fe, porque sólo el Padre del cielo puede revelar que Jesús es el Hijo de Dios vivo; es Dios quien acompaña la tarea de evangelizador y le libra de los peligros (1ª y 2ª lect) y es también Dios quien lleva a término la acción que ha comenzado en nosotros. Por eso confesaba con sinceridad Pablo, ya al final de su vida: “El Senyor m’assistia i em donà forces perquè acabés de proclamar el missatge de l’evangeli, i poguessin escoltar-lo tots els pagans”.

Que el Señor te dé fuerzas para no dejar nunca de proclamar su nombre. Cuenta también con el auxilio de María, madre de los apóstoles, que acompaña a la Iglesia cuando evangeliza. Y que un día tú –y todos nosotros- puedas decir, con Pablo: “Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel”.